

Βρυξέλλες, 2 Ιουνίου 2023
(OR. en)

10136/23

**Διοργανικός φάκελος:
2023/0170 (NLE)**

**JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	1 Ιουνίου 2023
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2023) 281 final
Θέμα:	Πρόταση ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να καταστούν ή να παραμείνουν συμβαλλόμενα μέρη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της 13ης Ιανουαρίου 2000 για τη διεθνή προστασία ενηλίκων

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2023) 281 final.

σνημμ.: COM(2023) 281 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.5.2023
COM(2023) 281 final

2023/0170 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να καταστήσουν ή να παραμείνουν
συμβαλλόμενα μέρη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της
13ης Ιανουαρίου 2000 για τη διεθνή προστασία ενηλίκων**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Στόχος της ΕΕ είναι η δημιουργία, η διατήρηση και η ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης εντός του οποίου εξασφαλίζονται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη και ο πλήρης σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Στον εν λόγω στόχο θα πρέπει να περιλαμβάνεται επίσης η διασυννοριακή προστασία των ενηλίκων οι οποίοι, λόγω αναπηρίας ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους (στο εξής: ενήλικες). Ως ενήλικος λογίζεται κάθε πρόσωπο που έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του.

Ο αριθμός των ενηλίκων που βρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση στην ΕΕ αυξάνεται λόγω της δημογραφικής γήρανσης και της σχετικής συχνότητας εμφάνισης των ασθενειών που συνδέονται με την ηλικία, καθώς και του αυξανόμενου αριθμού των ατόμων με αναπηρία. Ανάλογα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο διαβιούν, μπορούν να υπόκεινται σε μέτρο προστασίας που λαμβάνεται βάσει δικαστικής απόφασης ή από διοικητική αρχή, ή μπορούν να υποστηρίζονται από τρίτον που έχουν ορίσει εκ των προτέρων (μέσω «εξουσίας αντιπροσώπευσης») για τη διαχείριση των συμφερόντων τους.

Οι ενήλικες ενδέχεται να χρειαστεί να διαχειριστούν περιουσιακά στοιχεία ή ακίνητη περιουσία τους που βρίσκονται σε άλλη χώρα, να λάβουν έκτακτη ή προγραμματισμένη ιατρική περίθαλψη στο εξωτερικό, ή να μετεγκατασταθούν σε άλλη χώρα για διάφορους λόγους.

Σε αυτές τις διασυννοριακές καταστάσεις, οι ενήλικες έρχονται αντιμέτωποι με τους περίπλοκους και ενίοτε αλληλοσυγκρουόμενους κανόνες των κρατών μελών. Στους ανωτέρω κανόνες περιλαμβάνεται ο προσδιορισμός του αρμόδιου για τη λήψη μέτρων προστασίας δικαστηρίου ή άλλης αρχής, του εφαρμοστέου στην υπόθεσή τους δικαίου και των ενεργειών που απαιτούνται προκειμένου να αναγνωριστεί ή να εκτελεστεί απόφαση που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό ή να αναγνωριστεί και να τεθεί σε ισχύ εξουσία αντιπροσώπευσης που έχει ανατεθεί στο εξωτερικό. Τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα να δημιουργούνται καταστάσεις στις οποίες οι ενήλικες, οι οικογένειές τους και οι αντιπρόσωποί τους αντιμετωπίζουν σημαντική ανασφάλεια δικαίου ως προς τους κανόνες που θα εφαρμοστούν στην υπόθεσή τους καθώς και ως προς την έκβαση των διαδικασιών και τις διατυπώσεις που πρέπει να ακολουθήσουν. Προκειμένου να διασφαλίσουν την ισχύ της προστασίας τους ή τη δυνατότητα άσκησης των δικαιωμάτων τους εκτός της χώρας τους, συχνά υποχρεώνονται να περάσουν από χρονοβόρες και δαπανηρές διαδικασίες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η προστασία τους και η εξουσία που έχει ανατεθεί στον αντιπρόσωπό τους τελικώς δεν αναγνωρίζονται, είτε από τα δικαστήρια είτε από φορείς εκτός του δικαστικού συστήματος, όπως τράπεζες, ιατρικό προσωπικό ή κτηματομεσίτες.

Στις 13 Ιανουαρίου 2000, υπό την αιγίδα της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο (HCCH), του διακυβερνητικού οργανισμού που στοχεύει στην «προοδευτική

ενοποίηση των κανόνων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου»¹, εγκρίθηκε η σύμβαση για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων). Η εν λόγω σύμβαση αποτελεί ολοκληρωμένο σύνολο κανόνων σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση μέτρων προστασίας, καθώς και διατάξεις σχετικά με το εφαρμοστέο στην εξουσία αντιπροσώπευσης δίκαιο, οι οποίες θέτουν σε ισχύ την εν λόγω εξουσία σε διασυνοριακό πλαίσιο. Επίσης, θεσπίζει μηχανισμούς συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων κρατών και μεταξύ των κεντρικών αρχών των συμβαλλόμενων κρατών.

Η εν λόγω σύμβαση θεωρείται ευρέως μια αποτελεσματική και ευέλικτη πράξη ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, κατάλληλη για τους σκοπούς για τους οποίους προορίζεται σε παγκόσμιο επίπεδο. Χάρη στις πρόσφατες εργασίες της ειδικής επιτροπής για την πρακτική εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων², οι επαγγελματίες θα έχουν σύντομα στη διάθεσή τους χρήσιμα εργαλεία για την ορθή εφαρμογή της, όπως ένα πρακτικό εγχειρίδιο.

Ωστόσο, επί του παρόντος, μόνο 12 κράτη μέλη της ΕΕ είναι συμβαλλόμενα μέρη στην εν λόγω σύμβαση³. Η κύρωση από όλα τα κράτη μέλη και η προσχώρησή τους στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων αποτελεί μακροχρόνιο στόχο της ΕΕ.

Η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων έχει εγκριθεί ρητά, ήδη από το 2008, από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁵ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή⁶. Για την αποτελεσματική λειτουργία της σύμβασης της Χάγης του

¹ Άρθρο 1 του [καταστατικού](#) της Συνδιάσκεψης της Χάγης.

² <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=884>

³ Βέλγιο, Τσεχία, Γερμανία, Εσθονία, Ελλάδα, Γαλλία, Κύπρος, Λετονία, Μάλτα, Αυστρία, Πορτογαλία και Φινλανδία.

⁴ Στα συμπεράσματά του για τη «Νομική προστασία των ευάλωτων ενηλίκων» [14667/08 (Press 299), 24.X.2008], το Συμβούλιο κάλεσε τα κράτη μέλη που δεν το είχαν ήδη πράξει «να κινήσουν το συντομότερο ή να συνεχίσουν δραστήρια τις διαδικασίες [...] υπογραφής και/ή επικύρωσης» της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και κάλεσε τα κράτη μέλη «που βρίσκονται ακόμη σε διαδικασία εσωτερικών διαβουλεύσεων [αναφορικά με την προσχώρηση στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων] να ολοκληρώσουν τις διαβουλεύσεις αυτές το συντομότερο δυνατόν». Επιπλέον, στα συμπεράσματά του σχετικά με «Το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης – Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες», που εκδόθηκαν το 2009, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέφρασε την επιθυμία τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων «το συντομότερο δυνατόν».

⁵ Βλ. «Νομική προστασία των ενηλίκων: διασυνοριακές επιπτώσεις» [P6_TA(2008)0638], το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 που περιέχει συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με τη νομική προστασία των ενηλίκων: διασυνοριακές επιπτώσεις [2008/2123(INI)] (2010/C 45 E/13). Στις παραγράφους 1-4, το ψήφισμα καλούσε τα κράτη μέλη να κυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και ζητούσε από την Επιτροπή να υποβάλει μια νομοθετική πρόταση με στόχο την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, να υποβάλει συνοπτική έκθεση σχετικά με τα επιχειρησιακά ζητήματα και τις βέλτιστες πρακτικές σε σχέση με τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων, καθώς και να εξετάσει το ενδεχόμενο προσχώρησης του συνόλου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στη σύμβαση. Πρέπει να επισημανθεί ότι στο ψήφισμα του 2008, το Κοινοβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση «μόλις θα έχει αποκτηθεί επαρκής πείρα από την εφαρμογή της Σύμβασης». Την 1η Ιουνίου 2017 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε περαιτέρω ψήφισμα με το οποίο καλούσε τα κράτη μέλη να υπογράψουν και να κυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και να προωθήσουν την αυτοδιάθεση των ενηλίκων μέσω της θέσπισης στο εθνικό τους δίκαιο νομοθεσίας σχετικά με τις εντολές σε περίπτωση πρόβλεψης ανικανότητας.

⁶ Βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Για ένα χώρο ελευθερίας,

2000 για την προστασία των ενηλίκων είναι απαραίτητη η κύρωσή της σε ευρεία κλίμακα από τα κράτη μέλη και όχι μόνο. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ενεργά την κύρωση της σύμβασης από όλα τα κράτη μέλη, καθώς και την ανάληψη δυνητικής νομοθετικής πρωτοβουλίας της ΕΕ η οποία θα συμπληρώνει τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων.

Από τις 5 έως τις 8 Δεκεμβρίου 2018 η Επιτροπή και η HCCH διοργάνωσαν διεθνή κοινή διάσκεψη για την προώθηση της κύρωσης της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και την εξέταση πιθανών ελλείψεων που απαιτούν ανάληψη περαιτέρω δράσης⁷.

Στις 3 Μαΐου 2021 οι υπουργοί Δικαιοσύνης της Τσεχίας, της Γαλλίας και της Σλοβενίας απέστειλαν επιστολή στη Επιτροπή για να της ζητήσουν να επισπεύσει τις προπαρασκευαστικές της εργασίες για μια νομοθετική πρωτοβουλία.

Τον Ιούνιο του 2021 εκδόθηκαν τα συμπεράσματα του Συμβουλίου⁸ στα οποία, μεταξύ άλλων, καλούνταν τα κράτη μέλη να κυρώσουν το συντομότερο τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και η Επιτροπή να εξετάσει την ενδεχόμενη ανάγκη θέσπισης νομικού πλαισίου εντός της ΕΕ για τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας μέτρων προστασίας και να υποβάλει, εφόσον απαιτείται, νομοθετικές προτάσεις.

Την περίοδο 2021-2022 η πορτογαλική, η γαλλική και η τσεχική Προεδρία διοργάνωσαν διάφορες εκδηλώσεις ευαισθητοποίησης σχετικά με το εν λόγω ζήτημα.

Παρά τις εν λόγω δραστηριότητες, ο ρυθμός της κύρωσης της σύμβασης εξακολουθεί να είναι ιδιαίτερα αργός. Σε ορισμένα κράτη μέλη, το σχέδιο νόμου που αφορά την εφαρμογή της κύρωσης εκκρεμεί επί σειρά ετών στο κοινοβούλιο ή δεν έχει υποβληθεί από την κυβέρνηση, παρά την ολοκλήρωση των προπαρασκευαστικών εργασιών. Άλλα κράτη μέλη εφαρμόζουν εν μέρει τη σύμβαση στην πράξη (ιδίως όσον αφορά τους κανόνες δικαιοδοσίας και το εφαρμοστέο δίκαιο) χωρίς να αναλαμβάνουν πρωτοβουλία επίσημης επικύρωσης της σύμβασης. Η επίσημη κύρωση συνεπάγεται τον ορισμό κεντρικής αρχής η οποία θα καταστήσει αποτελεσματική τη συνεργασία μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει πρόταση με στόχο να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη που δεν είναι ακόμη συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση να κυρώσουν τη σύμβαση ή να προσχωρήσουν σε αυτήν. Αναφορά στην εν λόγω πρόταση γίνεται στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2022: **«Θα προτείνουμε μέτρα [...] για την ενίσχυση της δικαστικής συνεργασίας για την προστασία των ευάλωτων ενηλίκων σε διασυννοριακές καταστάσεις».**

ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία των πολιτών της Ευρώπης — Σχέδιο δράσης για την εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης, Βρυξέλλες, 20.4.2010 [COM(2010) 171 τελικό]. Στην παράγραφο 13 του σχεδίου δράσης του 2010 για την εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης, στον τίτλο «Διασφάλιση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων / Ευπαθείς ομάδες», γίνεται αναφορά στην προσχώρηση των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων.

⁷ Κοινή διάσκεψη Ευρωπαϊκής Επιτροπής–HCCH σχετικά με τη διασυννοριακή προστασία των ευάλωτων ενηλίκων, Βρυξέλλες, 5-7 Δεκεμβρίου 2018, <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=654>.

⁸ [Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την προστασία των ευάλωτων ενηλίκων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση](#) (7 Ιουνίου 2021).

Δεδομένου ότι η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων είναι ανοικτή για υπογραφή και από τα κράτη που ήταν μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο στις 2 Οκτωβρίου 1999⁹ (άρθρο 53 της σύμβασης), τη σύμβαση θα πρέπει να υπογράψουν και να κυρώσουν τα ακόλουθα κράτη μέλη: Βουλγαρία, Ισπανία, Κροατία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Σλοβενία, Σλοβακία και Σουηδία. Αντιθέτως, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες και η Πολωνία θα πρέπει απλώς να κυρώσουν τη σύμβαση, δεδομένου ότι την έχουν ήδη υπογράψει. Η Λιθουανία θα πρέπει να προσχωρήσει στη σύμβαση, καθότι είναι μέλος της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο από τις 23 Οκτωβρίου 2001.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Επί του παρόντος δεν υφίσταται ενωσιακή νομοθεσία για τη διασυνοριακή προστασία των ενηλίκων. Ωστόσο, η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος δέσμης προτάσεων που περιλαμβάνει πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση μέτρων, δημόσιων εγγράφων και εξουσιών αντιπροσώπευσης, καθώς και τη συνεργασία σε αστικές υποθέσεις που σχετίζονται με την προστασία των ενηλίκων. Η πρόταση προβλέπει την εφαρμογή, στα κράτη μέλη, ορισμένων κανόνων της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και θεσπίζει συμπληρωματικούς κανόνες για τη διευκόλυνση της εμβάθυνσης της συνεργασίας στον εν λόγω τομέα εντός της ΕΕ.

Η παρούσα πρόταση αφορά την κύρωση της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων από τα κράτη μέλη που δεν είναι ακόμη συμβαλλόμενα μέρη, καθώς και την προσχώρησή τους σε αυτήν· η εν λόγω σύμβαση είναι το μοναδικό διεθνές μέσο που διαλαμβάνει ζητήματα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που αφορούν τη διασυνοριακή προστασία των ενηλίκων.

Αμφότερες οι προτάσεις αφορούν το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, έναν αρκετά ανεπτυγμένο τομέα πολιτικής εντός της ΕΕ. Πράγματι, από το 2000 η ΕΕ έχει εκδώσει σειρά νομοθετικών πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις. Ωστόσο, καμία από τις εν λόγω νομοθετικές πράξεις δεν διέπει τις διασυνοριακές πτυχές της δικαιοπρακτικής ικανότητας των προσώπων¹⁰ ή την προστασία των ενηλίκων οι οποίοι, «λόγω αλλοίωσης ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων»¹¹, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους.

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα αφορά τα κράτη μέλη, ενώ η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων θα έχει εφαρμογή έναντι κρατών εκτός ΕΕ που είναι συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση. Δεδομένου ότι οι ενήλικες στην ΕΕ ενδέχεται να έχουν δεσμούς τόσο με κράτη μέλη όσο και με κράτη εκτός ΕΕ (για παράδειγμα, να έχουν στην κυριότητά τους περιουσιακά στοιχεία ή να διατηρούν προσωπικούς δεσμούς στο εκάστοτε

⁹ Άρθρο 53:

1) Η σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα κράτη που ήταν μέλη της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά τη δέκατη όγδοη σύνοδό της.

2) Η σύμβαση κυρώνεται, γίνεται αποδεκτή ή εγκρίνεται και τα έγγραφα της κύρωσης, της αποδοχής ή της έγκρισης κατατίθενται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, θεματοφύλακα της σύμβασης.

¹⁰ Η μόνη εξαίρεση είναι ένας κανόνας για την ικανότητα των φυσικών προσώπων στο πλαίσιο διασυνοριακών συμβατικών υποχρεώσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που θεσπίζεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι).

¹¹ Άρθρο 1 παράγραφος 1 της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων.

κράτος), η ύπαρξη συνεκτικού πλαισίου ιδιωτικού διεθνούς δικαίου εφαρμοστέου στην προστασία των ενηλίκων που βρίσκονται τόσο σε κράτη της ΕΕ όσο και σε κράτη εκτός ΕΕ είναι κρίσιμης σημασίας για τη διασφάλιση της προστασίας των ενηλίκων σε διεθνείς καταστάσεις.

Ως εκ τούτου, αμφότερες οι προτάσεις αλληλοσυμπληρώνονται και, για αυτόν τον λόγο, υποβάλλονται από κοινού.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (στο εξής: ΣΗΕΔΑΑ), η οποία, από την έγκρισή της το 2006, αποτελεί τη διεθνή βάση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Στο άρθρο 3 στοιχείο γ) της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων περιλαμβάνονται διατάξεις οι οποίες θεωρείται ότι ευνοούν ή επιτρέπουν μέτρα λήψης αποφάσεων εκ μέρους τρίτων (κυρίως λόγω της χρήσης των όρων «επιτροπεία, κηδεμονία και ανάλογοι θεσμοί»). Τέθηκε το ζήτημα του αν αυτό μπορεί να ευνοεί ή να επιτρέπει την αναγνώριση μέτρων που προβλέπουν τη λήψη αποφάσεων εκ μέρους τρίτων και όχι την υποβοηθούμενη λήψη αποφάσεων, καθώς και αν παραβιάζει το δικαίωμα των ενηλίκων στην αυτονομία και την ισότητα.

Η συνέπεια και η συμπληρωματικότητα της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων με τα δικαιώματα που θεσπίζονται στη ΣΗΕΔΑΑ έχουν αναγνωριστεί σε διάφορες περιστάσεις, για παράδειγμα, στα συμπεράσματα και τις συστάσεις (συμπεράσματα 2 και 3) που εγκρίθηκαν στην προαναφερθείσα κοινή διάσκεψη Ευρωπαϊκής Επιτροπής–ΗCCH το 2018¹².

Η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων αποτελεί πράξη ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Είναι ουδέτερη ως προς το ουσιαστικό δίκαιο, ως προς το οποίο δεν προβλέπει κανένα είδος μέτρων, και στο προοίμιό της λαμβάνει πρωτίστως υπόψη το συμφέρον των ενηλίκων και τον σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους και της αυτονομίας τους. Διά της διευκόλυνσης της διασυννοριακής συνεργασίας και της άρσης των νομικών και πρακτικών φραγμών, προωθεί την επίτευξη ορισμένων σημαντικών στόχων της ΣΗΕΔΑΑ. Στους εν λόγω στόχους συγκαταλέγονται οι στόχοι του άρθρου 12 σχετικά με την ίση αναγνώριση ενώπιον του νόμου και του άρθρου 32 σχετικά με τη διεθνή συνεργασία, για την οποία η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων θεσπίζει ένα σύστημα κεντρικών αρχών.

Επιπλέον, δεν είναι όλα τα άτομα με αναπηρία ενήλικες που χρειάζονται διασυννοριακή προστασία κατά την έννοια της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων, αλλά μόνο εκείνα που δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα προσωπικά ή οικονομικά τους συμφέροντα. Αντιστρόφως, δεν είναι όλοι οι ενήλικες με μειωμένες ψυχοκοινωνικές ικανότητες άτομα με αναπηρία.

Αξίζει, επίσης, να υπενθυμίσουμε ότι η επιτροπή ΣΗΕΔΑΑ, στην έκθεσή της του 2015 για την εφαρμογή της ΣΗΕΔΑΑ στην ΕΕ, εξέφρασε τις ανησυχίες της όσον αφορά τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία κατά τη μετάβασή τους από ένα κράτος μέλος σε άλλο. Η επιτροπή συνέστησε στην ΕΕ «να προβεί άμεσα σε ενέργειες προκειμένου να

¹² [88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf \(hcch.net\)](https://www.hcch.net/doc/88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf).

διασφαλίσει ότι όλα τα άτομα με αναπηρία καθώς και οι οικογένειές τους μπορούν να απολαύουν του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας σε ισότιμη βάση με τους υπόλοιπους»¹³.

Εκπονήθηκε νομική μελέτη κατόπιν εντολής του ειδικού εισηγητή για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία¹⁴ και εκδόθηκε σχετική κοινή δήλωση¹⁵ από τον ειδικό εισηγητή για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και τον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα σχετικά με την άσκηση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τους ηλικιωμένους. Οι προαναφερθείσες ενέργειες αποσαφήνισαν το ζήτημα καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων παρέχει επαρκή περιθώρια ερμηνείας και πρακτικών βελτιώσεων και μπορεί να εξελιχθεί προκειμένου να αποτυπώνει τον εκσυγχρονισμό της εθνικής νομοθεσίας. Ο ειδικός εισηγητής υπενθυμίζει ότι η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων περιλαμβάνει διατάξεις για την αποφυγή τυχόν σύγκρουσης με την ΣΗΕΔΑΑ, καθώς και ότι αμφότερα τα μέσα μπορούν και πρέπει να αλληλοσυμπληρώνονται. Η ΕΕ και όλα τα κράτη μέλη της πρέπει να αξιοποιήσουν τα διαθέσιμα περιθώρια ερμηνείας κατά τρόπο ώστε να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με την εν λόγω σύμβαση.

Κατά την εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων, τα συμβαλλόμενα μέρη που είναι και συμβαλλόμενα μέρη στη ΣΗΕΔΑΑ δεσμεύονται να τηρούν τη ΣΗΕΔΑΑ και τις αρχές που καθορίζονται σε αυτήν. Επίσης, αποτελεί πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι οι διεθνείς συμβάσεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του ενωσιακού δικαίου και, ως εκ τούτου, η εφαρμογή τους πρέπει να συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, ως γενικής αρχής του ενωσιακού δικαίου¹⁶.

Τον Μάρτιο του 2021 η Επιτροπή θέσπισε τη στρατηγική για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία για το 2021-2030¹⁷. Η εν λόγω στρατηγική αντιμετωπίζει το ζήτημα της «βελτίωσης της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, τη νομική προστασία, την ελευθερία και την ασφάλεια» των ατόμων με αναπηρία. Για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος, μεταξύ των διαφόρων πρωτοβουλιών, αναφέρεται ρητά ότι «η Επιτροπή θα συνεργαστεί με τα κράτη μέλη με στόχο την εφαρμογή της Σύμβασης της Χάγης του 2000 για τη διεθνή προστασία των ευάλωτων ενηλίκων κατά συμμόρφωση με τη ΣΗΕΔΑΑ, μεταξύ άλλων μέσω της εκπόνησης μελέτης για την προστασία των ευάλωτων ενηλίκων σε διασυννοριακές καταστάσεις, ιδίως δε των ενηλίκων με διανοητική αναπηρία, με σκοπό την προετοιμασία ενόψει της κύρωσής της από όλα τα κράτη μέλη»¹⁸.

¹³ Concluding observations on the initial report of the European Union: Committee on the Rights of Persons with Disabilities, (2015) draft prepared by the Committee.

¹⁴ Μελέτη [«Interpreting the 2000 Hague Convention on the International Protection of Adults Consistently with the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities \(CRPD\)»](#) [Ερμηνεύοντας τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων με βάση τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (CRPD)].

¹⁵ [Joint statement by the Special Rapporteur on the rights of persons with disabilities, Gerard Quinn, and the Independent Expert on the enjoyment of all human rights by older persons, Claudia Mahler – Reflections on the Hague Convention \(2000\) on the International Protection of Adults \(Κοινή δήλωση του ειδικού εισηγητή για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, Gerard Quinn, και της ανεξάρτητης εμπειρογνώμονα για την άσκηση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα ηλικιωμένα άτομα, Claudia Mahler — Εξέταση της σύμβασης της Χάγης του 2000 για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων\)](#), 8 Ιουλίου 2021.

¹⁶ Βλ., π.χ., διάταξη της 9ης Νοεμβρίου 2021, υπόθεση C-255/20, Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle Dogane di Gaeta κατά Punto Nautica Srl, σκέψη 33, ECLI:EU:C:2021:926.

¹⁷ [Στρατηγική για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία 2021-2030](#).

¹⁸ Βλ. παράγραφο 5.1 της στρατηγικής.

Η νομική μελέτη της Επιτροπής, η οποία εκπονήθηκε το 2021¹⁹, κατέληξε, μεταξύ άλλων, στο συμπέρασμα ότι η κύρωση της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων από όλα τα κράτη μέλη θα αντιμετωπίσει ορισμένα από τα προβλήματα που συνδέονται με σημαντικές υφιστάμενες ελλείψεις και ασυνέπειες όσον αφορά τη διασυνοριακή προστασία των ενηλίκων.

Μόλις η παρούσα απόφαση εγκριθεί από το Συμβούλιο, η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων θα γίνει μέρος του ενωσιακού δικαίου. Ως εκ τούτου, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ερμηνείας από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό το φως τόσο των γενικών αρχών της ΕΕ —που εγγυώνται την ελεύθερη κυκλοφορία των ατόμων, την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και τον πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων— όσο και της ΣΗΕΔΑΑ.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η παρούσα πρόταση αφορά την παροχή εξουσιοδότησης προς ορισμένα κράτη μέλη για κύρωση διεθνούς σύμβασης ή για προσχώρηση σε διεθνή σύμβαση προς το συμφέρον της ΕΕ. Η δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διέπεται από το άρθρο 81 της ΣΛΕΕ, το οποίο αποτελεί, ως εκ τούτου, τη νομική βάση για την αρμοδιότητα της ΕΕ στον εν λόγω τομέα. Επομένως, η εφαρμοστέα νομική βάση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ) σε συνδυασμό με την ουσιαστική νομική βάση του άρθρου 81 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

Το άρθρο 81 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ δεν εφαρμόζεται διότι η διασυνοριακή προστασία των ενηλίκων δεν αποτελεί υπόθεση οικογενειακού δικαίου.

Ο όρος «οικογενειακό δίκαιο» κατά την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύεται αυτόνομα, ανεξάρτητα από τον ορισμό που παρέχεται στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών.

Μέχρι σήμερα, η νομοθεσία της ΕΕ ερμηνεύει την έννοια μάλλον αυστηρά, περιορίζοντάς την στους κανόνες που διέπουν τις οικογενειακές σχέσεις, όπως οι γαμικές διαφορές, η γονική μέριμνα ή οι υποχρεώσεις διατροφής.

Δεν είναι ασύνηθες ευάλωτοι ενήλικες να επωφελούνται από προστασία που τους παρέχουν μέλη της οικογένειας. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η νομική προστασία των ευάλωτων ενηλίκων αποδίδεται, βάσει του νόμου, στον/στη σύζυγο ή σε μέλη της οικογένειας. Ωστόσο, η οικογένεια του ενήλικου, εάν ο ενήλικος έχει οικογένεια, είναι απλώς ένα από τα πλαίσια στα οποία μπορεί να διασφαλιστεί η προστασία. Η συμμετοχή μελών της οικογένειας δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση ούτε διέπεται από κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Αντ' αυτού, το καίριο ζήτημα όσον αφορά την προστασία των ενηλίκων είναι η παρεχόμενη στήριξη και η διασφάλιση των δικαιωμάτων των ενηλίκων όσον αφορά την αξιοπρέπεια, την αυτοδιάθεση, την αποφυγή διακρίσεων και την κοινωνική ένταξη, ανεξάρτητα από τις οικογενειακές σχέσεις τους.

¹⁹ [Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the Union \(Μελέτη σχετικά με τη διασυνοριακή νομική προστασία των ευάλωτων ενηλίκων στην Ένωση\), Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης \(europa.eu\).](#)

Πρέπει να επισημανθεί ότι σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων δεν περιέχει αναφορά σε οικογενειακές σχέσεις (όπως «γονέας», «παιδιά» ή «σύζυγος»), κατ' αντίθεση προς τους κανονισμούς της ΕΕ που αφορούν υποθέσεις οικογενειακού δικαίου.

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα συμπληρώσει τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και θα ενσωματώσει ορισμένους κανόνες της σύμβασης, ιδίως δε εκείνους που αφορούν τη διεθνή δικαιοδοσία και το εφαρμοστέο δίκαιο, καθιστώντας τους άμεσα εφαρμοστέους στα κράτη μέλη.

Συνεπώς, σύμφωνα με πάγια νομολογία του ΔΕΕ, υπάρχει κίνδυνος η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων να θίξει ή να μεταβάλει το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού.

Η εμβέλεια των κανόνων της ΕΕ ενδέχεται να θιγεί ή να μεταβληθεί λόγω διεθνών δεσμεύσεων οσάκις οι δεύτερες αφορούν τομέα που ήδη καλύπτεται σε μεγάλο βαθμό από τέτοιους κανόνες ή ενόψει των προβλέψιμων προοπτικών εξέλιξης της νομοθεσίας της ΕΕ, όπως στην παρούσα περίπτωση²⁰.

Ως εκ τούτου, η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ.

Ως εκ τούτου, η ΕΕ δύναται να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη να καταστούν ή να παραμείνουν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων.

Δεδομένου ότι μόνο κράτη μπορούν να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης, η οποία δεν περιλαμβάνει ρήτρα που να επιτρέπει στην ΕΕ να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος, τα κράτη μέλη μπορούν να κυρώσουν τη σύμβαση ή να προσχωρήσουν σε αυτήν, καθώς και να παραμείνουν συμβαλλόμενα μέρη αυτής, προς το συμφέρον της Ένωσης, δυνάμει της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης²¹.

Ανάλογη πρωτοβουλία είχε ήδη αναληφθεί το 2008 με σκοπό να εξουσιοδοτηθούν ορισμένα κράτη μέλη να κυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 1996 για την προστασία των παιδιών ή να προσχωρήσουν σε αυτήν²².

Δυνάμει του πρωτοκόλλου αριθ. 21, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα νομικά μέτρα που θεσπίζονται στον τομέα της δικαιοσύνης δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται όσον αφορά την Ιρλανδία. Ωστόσο, μετά την υποβολή πρότασης στον εν λόγω τομέα, η Ιρλανδία μπορεί να κοινοποιήσει την επιθυμία της να συμμετάσχει στη θέσπιση και την εφαρμογή του

²⁰ Βλ., ειδικότερα, τη γνωμοδότηση 1/13 σκέψεις 73 και 74 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία.

²¹ Γνωμοδότηση 1/13 του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία.

²² Απόφαση του Συμβουλίου της 5ης Ιουνίου 2008 με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να επικυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 1996 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών ή να προσχωρήσουν σε αυτήν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να προβούν σε δήλωση σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών εσωτερικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου (ΕΕ L151 της 11.6.2008, σ. 36).

μέτρου και, μετά τη θέσπιση του μέτρου, μπορεί να κοινοποιήσει την πρόθεσή της να αποδεχτεί το εν λόγω μέτρο.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έγκριση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση έχει συνταχθεί κατά το πρότυπο των ήδη υφιστάμενων αποφάσεων του Συμβουλίου με τις οποίες εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να προσχωρήσουν σε διεθνή σύμβαση. Δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου μιας συνεκτικής δράσης της ΕΕ στον τομέα της διασυννοριακής προστασίας των ενηλίκων διασφαλίζοντας ότι τα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη καταστεί συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση θα κυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων ή θα προσχωρήσουν σε αυτήν εντός καθορισμένου χρονικού πλαισίου.

Εξυπακούεται επίσης ότι τα κράτη μέλη διατηρούν την αρμοδιότητά τους όσον αφορά τη ρύθμιση της θέσπισης κανόνων βάσει του ουσιαστικού δικαίου αναφορικά με την προστασία των ενηλίκων.

Ως εκ τούτου, η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Δεδομένου ότι η πρόταση αφορά διεθνή συμφωνία προς κύρωση από ορισμένα κράτη μέλη προς το συμφέρον της Ένωσης και για την προσχώρησή τους σε αυτήν, το μόνο εφαρμοστέο μέσο είναι απόφαση του Συμβουλίου, δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 6.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η παρούσα πρόταση, όπως και η παράλληλη πρόταση κανονισμού επί του συγκεκριμένου αντικειμένου, διαμορφώθηκε κατόπιν εντατικών και ευρέων διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η ανοικτή δημόσια διαβούλευση²³ και η πρόσκληση υποβολής στοιχείων²⁴ διεξήχθησαν στις αρχές του 2022. Οι περισσότεροι απαντήσαντες, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών και των επαγγελματικών οργανώσεων των δικηγόρων και των συμβολαιογράφων, τάχθηκαν υπέρ μιας πρωτοβουλίας της ΕΕ που θα υποχρεώνει τα κράτη μέλη να κυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων. Επίσης, ζήτησαν τη θέσπιση πράξης της ΕΕ η οποία να συμπληρώνει τη σύμβαση. Μια ΜΚΟ, η οποία αποτελεί κεντρική οργάνωση για την προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία, εξέφρασε

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Civil-judicial-cooperation-EU-wide-protection-for-vulnerable-adults_el.

²⁴ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Civil-judicial-cooperation-EU-wide-protection-for-vulnerable-adults/public-consultation_el

τις ανησυχίες της σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα των ενηλίκων με αναπηρία, σε περίπτωση που μια πράξη της ΕΕ θα ευνοούσε την κυκλοφορία αποφάσεων που λαμβάνονται κατά παράβαση της ΣΗΕΔΑΑ και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ενηλίκων με αναπηρία. Πρόκειται για ζήτημα που προκύπτει συνεχώς αναφορικά με τη σχέση μεταξύ της ΣΗΕΔΑΑ και της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων, το οποίο έχει αντιμετωπιστεί στη μελέτη και την κοινή δήλωση που αναφέρονται στις υποσημειώσεις 14 και 15.

Στο πλαίσιο της στρατηγικής διαβούλευσης, στις 29 Σεπτεμβρίου 2022 διοργανώθηκε **άτυπη επιγραμμική συνάντηση με τα ενδιαφερόμενα μέρη**. Επιπλέον, στις 27 Οκτωβρίου 2022 η Επιτροπή διοργάνωσε **επιγραμμική συνάντηση με εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη** για την παροχή πληροφοριών σχετικά με την πρωτοβουλία για την προστασία των ενηλίκων και για μια πρώτη ανταλλαγή απόψεων.

Τέλος, κατά τη συνεδρίαση που διεξήχθη στις 7 και 8 Νοεμβρίου 2022, ζητήθηκε η γνώμη του **Ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις** (στο εξής: ΕΔΔ-αστικές υποθέσεις) σχετικά με τον πιθανό ρόλο του στο πλαίσιο μελλοντικής πρωτοβουλίας.

Εν ολίγοις, σε όλες τις δραστηριότητες διαβούλευσης διαπιστώθηκε ισχυρή υποστήριξη και συνολικά θετικά σχόλια σχετικά με τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων. Επιπλέον, από τις διαβουλεύσεις προέκυψε η πρακτική ανάγκη για λήψης πρόσθετων μέτρων σε επίπεδο ΕΕ, η οποία έτυχε της στήριξης των περισσότερων ενδιαφερόμενων μερών.

• **Συλλογή και χρήση εμπειρογνώσις**

Το 2021 εκπονήθηκε **νομική μελέτη**²⁵. Οι συντάκτες της μελέτης κατέληξαν στα ακόλουθα συμπεράσματα: i) υφίστανται σημαντικές ελλείψεις και ασυνέπειες όσον αφορά τη διασυνοριακή προστασία των ευάλωτων ενηλίκων (κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση της εξουσίας αντιπροσώπευσης, την απουσία ασφάλειας δικαίου και τα πρακτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αρχές), ii) η γενική κύρωση της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων θα αντιμετωπίσει άμεσα ορισμένα από τα εν λόγω προβλήματα, τόσο μεταξύ των κρατών μελών όσο και με τα κράτη εκτός ΕΕ, και iii) μια πράξη της ΕΕ θα ενισχύσει περαιτέρω την προστασία των ευάλωτων ενηλίκων και θα διευκολύνει τη ζωή τους και την εργασία των αρμόδιων αρχών.

Πρόσθετη εμπειρογνώσια επί του θέματος της διασυνοριακής προστασίας των ενηλίκων συγκεντρώθηκε επίσης στη μελέτη που συνοδεύει την έκθεση νομοθετικής πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²⁶ (2016) καθώς και στην έκθεση του Ινστιτούτου Ευρωπαϊκού Δικαίου (European Law Institute)²⁷ (2020).

²⁵ [Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the Union \(Μελέτη σχετικά με τη διασυνοριακή νομική προστασία των ευάλωτων ενηλίκων στην Ένωση\)](#), Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (europa.eu).

²⁶ [Protection of Vulnerable Adults – European Added Value Assessment \(Προστασία ευάλωτων ενηλίκων — Αξιολόγηση ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας\)](#).

²⁷ [The Protection of Adults in International Situations \(Η προστασία των ενηλίκων σε διεθνείς καταστάσεις\)](#), έκθεση του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Δικαίου.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Το 2022 διενεργήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων για να διερευνηθούν οι διαθέσιμες εντός της ΕΕ διάφορες επιλογές πολιτικής με σκοπό τη βελτίωση της διασυνοριακής προστασίας των ενηλίκων και για να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις τους.

Δεδομένου ότι η παρούσα πρόταση αφορά μόνο την κύρωση, από ορισμένα κράτη μέλη, της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και την προσχώρηση τους σε αυτήν, στη συνοδευτική πρόταση κανονισμού θα παρασχεθεί λεπτομερέστερη επεξήγηση των πορισμάτων της εκτίμησης επιπτώσεων. Η παρούσα ανάλυση είναι σκόπιμο να περιοριστεί στην υπόδειξη της τελικής επιλογής πολιτικής.

Σε αυτήν περιλαμβάνεται κανονισμός που συμπληρώνει τη σύμβαση, καθώς και η κύρωση της σύμβασης από τα κράτη μέλη που δεν είναι ακόμη συμβαλλόμενα μέρη αυτής, και η προσχώρησή τους σε αυτήν. Ο κανονισμός θα διασφαλίζει ότι οι ενδεδειγμένοι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου για την προστασία των ενηλίκων θα είναι εφαρμοστέοι όχι μόνο σε επίπεδο ΕΕ αλλά και μεταξύ των κρατών μελών και των κρατών εκτός ΕΕ. Αναμένεται, επίσης, ότι η κύρωση από το σύνολο των κρατών μελών θα ενθαρρύνει περισσότερα κράτη εκτός ΕΕ να συμμετάσχουν στη σύμβαση.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Ο γενικός στόχος της προτεινόμενης δράσης είναι η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ενηλίκων σύμφωνα με το άρθρο 6 ΣΛΕΕ, τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ΣΗΕΔΑΑ.

Σε διασυνοριακές καταστάσεις, η επίτευξη του εν λόγω στόχου συνεπάγεται, ειδικότερα, την αποτροπή της αφαίρεσης περιουσιακού στοιχείου ή της άρνησης της πρόσβασης στην περιουσία ενηλίκων στο εξωτερικό, και διασφάλιση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, καθώς και της αυτοδιάθεσης και της αυτονομίας των ενηλίκων.

Διά της εναρμόνισης των κανόνων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων συνδέει διαφορετικά νομικά συστήματα με σκοπό να διευκολυνθεί, εντός του πεδίου εφαρμογής της σύμβασης, ο αμερόληπτος σεβασμός των δικαιωμάτων των ενηλίκων, η προστασία των συμφερόντων τους και η άσκηση της δικαιοπρακτικής τους ικανότητας.

Το προοίμιο της σύμβασης αποτυπώνει τις εν λόγω αρχές: επιβεβαιώνει ότι πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη ο σεβασμός τόσο της αξιοπρέπειας και της αυτονομίας των ενηλίκων. Οι εν λόγω προτεραιότητες καθορίζονται επίσης στο προοίμιο της ΣΗΕΔΑΑ.

Βάσει των κανόνων της σύμβασης, εάν μια αρμόδια αρχή λάβει μέτρο προστασίας σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη, το μέτρο αυτό θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει και σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, για παράδειγμα, σε περίπτωση που ο ενήλικος μεταβεί από ένα συμβαλλόμενο κράτος σε άλλο. Η σύμβαση περιλαμβάνει επίσης διασφαλίσεις που επιτρέπουν τη μη αναγνώριση ή τη μη εκτέλεση των μέτρων σε περίπτωση που, για παράδειγμα, το μέτρο έχει ληφθεί από αρχή της οποίας η δικαιοδοσία δεν ήταν θεμελιωμένη σε έναν από τους λόγους που προβλέπει η σύμβαση ή δεν ήταν σύμφωνη με έναν από τους λόγους αυτούς, ή σε περίπτωση που η αναγνώριση του μέτρου θα αντέβαινε στην δημόσια

πολιτική του κράτους από το οποίο ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση του μέτρου²⁸. Σε αυτό το πλαίσιο, η μη συμμόρφωση με τα θεμελιώδη δικαιώματα του ενηλίκου που αφορά το μέτρο μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση της αναγνώρισης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η προτεινόμενη απόφαση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Καθότι η πρόταση αφορά την εξουσιοδότηση ορισμένων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για κύρωση της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων ή για προσχώρηση σε αυτήν, η παρακολούθηση της εφαρμογής της περιορίζεται στην τήρηση, εκ μέρους των κρατών μελών, του χρονικού πλαισίου για την κύρωση της σύμβασης ή την προσχώρηση σε αυτήν, σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου.

Ωστόσο, έχει προγραμματιστεί να πραγματοποιηθούν διάφορες δράσεις για την ευαισθητοποίηση σχετικά με τη σύμβαση και τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της, μόλις όλα τα κράτη μέλη καταστούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης. Επιπλέον, στο πλαίσιο της προετοιμασίας μελλοντικών ειδικών επιτροπών για την εφαρμογή της σύμβασης θα εγκριθούν συντονισμένες θέσεις της ΕΕ· με αυτόν τον τρόπο η ΕΕ θα μπορεί να παρακολουθεί την εφαρμογή της πράξης από τα κράτη μέλη.

²⁸ Βλ. άρθρο 22 της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων για τον κατάλογο των λόγων που μπορεί να επικαλεστεί αρμόδια αρχή προκειμένου να αρνηθεί, κατά τη διακριτική της ευχέρεια, την αναγνώριση και την εκτέλεση ενός μέτρου.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να καταστήσουν ή να παραμείνουν συμβαλλόμενα μέρη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της 13ης Ιανουαρίου 2000 για τη διεθνή προστασία ενηλίκων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση έχει θέσει ως στόχο της τη δημιουργία, τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και η πρόσβαση στη δικαιοσύνη.
- (2) Για την επίτευξη του εν λόγω στόχου, η Ένωση έχει εκδώσει σειρά νομοθετικών πράξεων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις. Η Ένωση είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος, ως οργανισμός ή μέσω των κρατών μελών της που ενεργούν προς το συμφέρον της Ένωσης, σε διάφορες διεθνείς συμβάσεις στον ίδιο τομέα.
- (3) Ωστόσο, δεν υφίσταται νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με το αντικείμενο της διασυνοριακής προστασίας των ενηλίκων οι οποίοι, λόγω αλλοίωσης ή ανεπάρκειας των προσωπικών τους ικανοτήτων, δεν είναι σε θέση να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους, ή οι οποίοι ενδέχεται να ζητήσουν τη διατήρηση σε ολόκληρη την Ένωση της υποστήριξης που τους παρέχεται σε ένα κράτος μέλος στο πλαίσιο άσκησης της δικαιοπρακτικής τους ικανότητας.
- (4) Οι ενήλικες ενδέχεται να αντιμετωπίσουν διάφορες δυσκολίες στο πλαίσιο διασυνοριακών καταστάσεων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες οι ενήλικες μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος ή σε περίπτωση που έχουν στην κυριότητά τους ακίνητο ή άλλα περιουσιακά στοιχεία σε άλλο κράτος μέλος. Δυσκολίες ενδέχεται να προκύψουν, για παράδειγμα, σε περίπτωση που μέτρα που έχουν ληφθεί σε ένα κράτος μέλος με σκοπό την προστασία ενηλίκου πρέπει να ανακληθούν σε άλλο κράτος μέλος, ή σε περίπτωση που η εξουσία αντιπροσώπευσης

¹ ΕΕ C της , σ. .

που ανατέθηκε από ενήλικο προς άσκηση από τον αντιπρόσωπό του ενόσω ο ενήλικος δεν είναι σε θέση να προστατεύσει τα συμφέροντά του, πρέπει να ανακληθεί αργότερα στο εξωτερικό. Οι εν λόγω δυσκολίες μπορούν να έχουν σοβαρές δυσμενείς συνέπειες στην ασφάλεια δικαίου σε διασυνοριακές καταστάσεις και στα δικαιώματα, καθώς και στην ευημερία των ενηλίκων και τον σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους. Ειδικότερα, ενδέχεται να επηρεαστούν αρνητικά θεμελιώδη δικαιώματα των ενηλίκων, όπως η πρόσβαση στη δικαιοσύνη, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και την αυτονομία, το δικαίωμα στην ιδιοκτησία και την ελεύθερη κυκλοφορία.

- (5) Ως εκ τούτου, οι ενιαίοι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που διέπουν τις διασυνοριακές καταστάσεις είναι απαραίτητοι για την ενίσχυση της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ενηλίκων που παρουσιάζουν αλλοίωση ή ανεπάρκεια των προσωπικών τους ικανοτήτων. Σε διεθνές επίπεδο, τέτοιους κανόνες περιλαμβάνει η σύμβαση της 13ης Ιανουαρίου 2000 για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων). Η σύμβαση προβλέπει κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση των μέτρων προστασίας των εν λόγω ενηλίκων, σχετικά με το εφαρμοστέο στην εξουσία αντιπροσώπευσης δίκαιο και κανόνες σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των αρχών των συμβαλλόμενων σε αυτήν κρατών.
- (6) Σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων, συμβαλλόμενα μέρη της μπορούν να είναι μόνο κυρίαρχα κράτη. Για τον λόγο αυτό, η Ένωση δεν δύναται να συνάψει την εν λόγω σύμβαση.
- (7) Η κύρωση της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων από όλα τα κράτη μέλη, και η προσχώρησή τους σε αυτή αποτελούν μακροχρόνιο στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (8) Μέχρι σήμερα, συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων είναι το Βέλγιο, η Τσεχική Δημοκρατία, η Γερμανία, η Εσθονία, η Ελλάδα, η Γαλλία, η Κύπρος, η Λετονία, η Μάλτα, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία. Η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες και η Πολωνία έχουν απλώς υπογράψει τη σύμβαση.
- (9) Στις [...] η Επιτροπή υπέβαλε νομοθετική πρόταση κανονισμού σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και την εκτέλεση μέτρων, δημοσίων εγγράφων και εξουσιών αντιπροσώπευσης; καθώς και τη συνεργασία σε αστικές υποθέσεις που αφορούν την προστασία ενηλίκων (στο εξής: προτεινόμενος κανονισμός). Η πρόταση προβλέπει την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών, ορισμένων κανόνων της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων και θεσπίζει συμπληρωματικούς κανόνες για τη διευκόλυνση της εμβάθυνσης της συνεργασίας στον εν λόγω τομέα εντός της ΕΕ. Οι διατάξεις του προτεινόμενου κανονισμού επικαλύπτονται και συνδέονται στενά με τη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων.
- (10) Για αυτόν τον λόγο, υπάρχει κίνδυνος η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων να θίξει ή να μεταβάλει το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού. Ως εκ τούτου, η σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης

σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- (11) Συνεπώς, το Συμβούλιο θα πρέπει να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη που δεν είναι ακόμη συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων να υπογράψουν, να κυρώσουν τη σύμβαση προς το συμφέρον της Ένωσης ή να προσχωρήσουν σε αυτήν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση. Το Συμβούλιο θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων να παραμείνουν συμβαλλόμενα μέρη της.
- (12) Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι συμβαλλόμενα μέρη της *σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία* (στο εξής: ΣΗΕΔΑΑ).
- (13) Βάσει της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τη θέσπιση ουσιαστικών και διαδικαστικών κανόνων στον τομέα της προστασίας των ενηλίκων. Ως συμβαλλόμενα μέρη της ΣΗΕΔΑΑ, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εθνικοί ουσιαστικοί και διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με τη μεταχείριση των ενηλίκων συνάδουν με τις υποχρεώσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που προβλέπει η ΣΗΕΔΑΑ, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων της «επιτροπείας» και της «κηδεμονίας» καθώς και της ανικανότητας, σύμφωνα με το άρθρο 3 της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων.
- (14) Η εφαρμογή των κανόνων της σύμβασης της Χάγης του 2000 για την προστασία των ενηλίκων θα πρέπει να συνάδει με τις υποχρεώσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων βάσει της ΣΗΕΔΑΑ.
- (15) Η μη εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης θα πρέπει επίσης να έχει συνέπειες στην αναγνώριση και την εκτέλεση από τα κράτη μέλη των μέτρων που λαμβάνουν τρίτες χώρες.
- (16) [Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.] Η
- (17) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ιρλανδία γνωστοποίησε[, με επιστολή της ...], την επιθυμία της να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή της παρούσας απόφασης
- (18) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να καταστούν ή να παραμείνουν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της 13ης Ιανουαρίου 2000 για τη διεθνή προστασία των ενηλίκων (στο εξής: σύμβαση), προς το συμφέρον της Ένωσης, υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 2.
2. Το κείμενο της σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Η Βουλγαρία, η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Κροατία, η Ιταλία, η Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, η Ουγγαρία, οι Κάτω Χώρες, η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σλοβενία, η Σλοβακία και η Σουηδία λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την κατάθεση των πράξεων κύρωσης ή προσχώρησης στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, υπό την ιδιότητά του ως θεματοφύλακα της σύμβασης, το αργότερο [24 μήνες μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης].

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο/Η Πρόεδρος*